

Grundlovstalen 2018

Konservativt medlem af Gladsaxe Byråd Lars Abels tale ved
Det konservative Folkepartis Grundlovsmøde
i Aldershvile Slotspark ved Bagsværd Sø
tirsdag 5. juni 2018

Gladsaxe – en del af Hovedstaden, en del af Danmark og en del af Verden

Grønne Gladsaxe

Er det ikke utroligt, at vi her på denne dejlige sommerdag - Grundlovsdag 2018 - i Aldershvile Slotspark med Bagsværd Sø's fantastiske natur kun et stenkast herfra samtidig befinder os mindre end 13 km i fugleflugtslinje fra Rådhuspladsen i København? Se jer omkring. Det er da et dejligt, helt fantastisk sted.

Det grønne særpræg er en af de ting, de fleste af os sætter allermest pris på, når vi skal beskrive, hvorfor vi er glade for at bo i Gladsaxe Kommune. Når jeg ser tilbage på det år, der er gået, siden vi sidst mødtes her i Aldershvileparken, er et af de absolut vigtigste resultater, vi har opnået, derfor også at det lykkedes at forhindre de foreslåede ændringer af Kommuneplanen, der ville have resulteret i øget fortætning og en ødelæggelse af Gladsaxes velfungerende grønne villakvarterer for altid. Når det lykkedes, skyldtes det bl.a. også det store engagement fra de mange ildsjæle i lokalområderne, der ikke ville finde sig i, at en sådan beslutning skulle træffes hen over hovederne på dem.

Gladsaxe skal naturligvis også fortsat være en kommune i udvikling, men Gladsaxe har rigelig ledig kapacitet til vækst og udvikling på arealer, hvor det ikke vil genere de nuværende beboere. Gladsaxe er og skal også i fremtiden forblive en grøn kommune og én af Storkøbenhavns bedste bydele.

Gladsaxe én af Storkøbenhavns bedste bydele

Gladsaxe er en integreret del af Hovedstaden, med alt hvad det indebærer - af både muligheder og udfordringer.

Dynamikken i et hovedstadsområde i vækst kommer naturligvis også Gladsaxe til gode i form af gode beskæftigelsesmuligheder for kommunens borgere, ligesom Gladsaxe har et godt udgangspunkt for at tiltrække stærke virksomheder med en beliggenhed kun få minutter fra Københavns centrum men stadig uden for den værste trængsel. Som kommune skal vi selv gøre

alt, hvad vi kan, for at forblive et attraktivt tilvalg både for borgerne og for virksomhederne. Det gør vi bl.a. ved at sikre en troværdig langsigtet økonomisk planlægning og en effektiv administration, der er forudsætningen for enhver mulighed for at udvikle Gladsaxe som kommune. Gladsaxe skal fortsat være blandt de bedst drevne kommuner i landet. Effektiv økonomisk ledelse skal sikre, at flest mulige penge bruges på kernevelfærden og serviceniveauet – ikke på administration.

Det har været en mærkesag for Konservative at reducere skatten, samtidig med at vi opretholder og udvikler vor service og velfærdsydelser i forhold til borgerne. Gennem den seneste valgperiode har vi været med til at sikre en nedsættelse af såvel personskatten – fra 24,1 procent i 2013 til 23,8 procent i 2018 - som dækningsafgiften for erhvervsejendomme fra 10,0 promille i 2013 til 9,0 promille i 2019. Det er noget, der kan mærkes, og det gør, at Gladsaxe ligger stabilt blandt de 10 kommuner i landet, der har det laveste skattetryk i Danmark.

”Hovedstadsbashing” med store konsekvenser også for Gladsaxe

Imidlertid er spørgsmålet nu, hvor længe Gladsaxe i realiteten selv kan bestemme, i hvilken retning udviklingen skal gå, - både når det gælder skattetryk, og når det gælder muligheden for at sikre kvaliteten i velfærden. I disse år begrænses Gladsaxes muligheder og kommunale råderum nemlig på stadig flere områder, og udfordringerne ser ikke ud til at blive færre i den kommende tid.

Jeg må indrømme, at det er med en vis beskæmmelse og frustration, at jeg har fulgt, hvorledes Hovedstadsregionen særligt i de seneste år i visse kredse i stigende grad er blevet – ja, jeg tøver næsten ikke med at bruge ordene – *lagt for had* - som årsagen til alt, hvad der er galt i Danmark.

Jeg ønsker helhjertet, at Danmark skal være i balance, og at alle borgerne i alle egne af landet skal føle, at netop dér, hvor de bor, er det bedst at være. Det opnår man bare ikke ved at forringe vilkårene i Hovedstaden, eller ved at undlade at se de reelle problemer i øjnene.

Jeg forstår den grad af desperation, der opleves over den gradvise forvitring af de lokale samfund uden for København og Hovedstadsregionen og de store byer Århus, Odense og Aalborg. Det er nødvendigt, at vi anerkender, at sammenlægningen af kommuner og nedlæggelse af amter, rets- og politikredse, uddannelsesinstitutioner osv. ikke blot har medført de tilsigtede positive stordriftsfordele og sikret driftsoptimering; *men* også har kostet dyrt i form af mistede lokale arbejdspladser - og lokal sammenhængskraft. Når dertil lægges, at nye indkøbsmønstre, hvor stadig flere indkøb foretages på internettet og ikke i de lokale butikker, også er med til at dræne de mindre byer for liv, så står vi i den grad overfor en udfordring. De mindre lokalsamfund er blevet udsat for en hårdhændet ”disruption”, *før* disruption var noget, vi var begyndt at tale om.

At sådan noget får konsekvenser - i form af utilfredse vælgere - er vel i og for sig ikke overraskende. Hverken i Danmark eller andre steder i verden.

Men det er ikke en udfordring, der løses ved at fremstille alt som en kamp mellem den ”rige”, forkælede, usolidariske Hovedstad og den ”fattige” provins, noget der ellers i den seneste tid har nærmet sig en veritabel ”Hovedstadsbashing”. Det løses heller ikke ved det, der i nogle tilfælde ser

ud som hovedløs udflytning af statslige arbejdspladser. Hvad værre er: Ingen af delene genskaber sammenhængskraften i de mindre lokalsamfund.

At det er dynamit, vi har mellem hænderne, kan ses af den kendsgerning, at det meget hurtigt stod klart, at det ikke ville være muligt at skabe et forlig omkring en revision af udligningsordningen mellem kommunerne på denne side af det kommende Folketingsvalg.

Jeg går fuldt og helt ind for, at der skal være en mekanisme, der sikrer en vis ensartethed i borgernes serviceniveau og generelle levevilkår over hele landet. Vi har imidlertid allerede i dag nået et niveau, der med yderligere udligning minder mere om politisk begrundede "dummebøder" til Hovedstadsområdet, end om et sagligt ønske om en fornuftig balance.

I dag flyttes der allerede så mange penge fra hovedstadsområdet til landets øvrige kommuner, at vi i vort område ikke fungerer under de samme betingelser som landets øvrige kommuner. Serviceniveauet i hovedstadskommunerne er lavere end i det øvrige land. En almindelig familie i hovedstadsområdet har 96.000 kr. mindre til rådighed end en tilsvarende familie i Region Nordjylland. I 2017 sendte vi 12 mia. kr. ud fra hovedstadskommunerne.

Med reguleringen af den nuværende udligningsordning står Gladsaxe kommune til hvert år at skulle miste 55 mio. kr. mere fra 2019. Regeringens *forslag* til en delvis kompensation for denne stigning med omkring 43 mio. kr. er imidlertid bundet op på et modkrav om meget skrappe lofter over anlægsudgifter.

For Gladsaxes vedkommende vil det potentielt have store konsekvenser. Gladsaxe borgere har efter vores helt klare opfattelse krav på velfungerende kernevelfærd for deres skattekrone. Særlig forholdene for vores ældste og yngste borgere skal bare fungere, ligesom vi i øvrigt altid skal være i stand til at tage hånd om vores svageste medborgere.

Anlægsloftet betyder imidlertid også store udfordringer, når vi skal planlægge, eksempelvis den hårdt tiltrængte reovering af nogle af vores ældre og utidssvarende skoler. Er det et Danmark i balance?

Vi ønsker også, at Gladsaxes borgere har adgang til at dyrke idræt i en forening. Foreningerne udgør et sportsligt og socialt fællesskab, hvor man møder venner for livet. Derfor er velfungerende kommunale idrætsfaciliteter ikke en luksus, men en væsentlig investering i fremtiden – både socialt og sundhedsmæssigt. Med et stigende antal borgere i Gladsaxe vokser behovet for at optimere og udbygge kommunens idrætsfaciliteter. Men det bliver også meget vanskeligt med de stramme rammer for anlægsudgifter. Er det et Danmark i balance?

Det er fuldt forståeligt, at Regeringen ønsker, at vi i disse økonomiske opgangstider ikke sætter gang i en uheldig overophedning af økonomien; men det ændrer ikke på, at vi også i Gladsaxe og i Hovedstadsområdet som helhed står med en række udfordringer, og der er absolut ikke behov for tiltag, der fører til yderligere forhøjelse af skattetrykket i vores område.

Når vi ser på det samlede skattetryk – indkomstskat og ejendomsskat under ét – betaler vi allerede mere end rigeligt. Et Danmark i balance kræver respekt – også for borgerne i Hovedstaden. Det bør fortsat være op til vort mere eller mindre lokale selvstyre at skabe en balance imellem skatte-

og serviceniveau. Det skal vælgerne have mulighed for at tage stilling til på kommunevalgdagen. Alle kommuner skal ikke være totalt ens. De kriterier, som lægges til grund for udligningen, skal være fair og så objektive som muligt.

Vi er nødt til at tage udgangspunkt også i borgernes købekraft. Hvor stort er rådighedsbeløbet for hver enkelt skatteyder, når man har betalt skat. Jeg er så træt af, at enhver berettiget henvisning til hovedstadsfamiliernes lave rådighedsbeløb altid blot besvares med, at "de kan jo bare flytte, hvis det er for dyrt, og de har jo formuer i deres dyre huse"! Der er ingen, der kan spise mursten, og det kan da ikke være meningen, at almindelige familier skal "tvangsbeskattes" ud af Hovedstaden. Det er i hvert fald ikke sådan, man skaber sammenhængskraft!

Der er i stedet behov for, at man adresserer de reelle problemer, der er. Både i og uden for Hovedstaden.

Det er derfor også meget positivt, at Regeringen med Erhvervsminister Brian Mikkelsen i spidsen netop er kommet med et oplæg til et meget tiltrængt Hovedstadsudspil. Jeg har personligt i en årrække talt for nødvendigheden af en mere sammenhængende Hovedstadspolitik, og dette er absolut et skridt i den rigtige retning.

Kommissoriet arbejder med fire hovedområder:

1. Fokus på vækst og viden i hovedstadsområdet
2. Plads til flere borgere
3. Effektiv og smart mobilitet
4. Et aktivt, attraktivt og grønt hovedstadsområde

Alle områder, hvor Gladsaxe også i fremtiden vil spille en vigtig rolle i udviklingen af Storkøbenhavn til gavn og glæde for hele det danske samfund. Gladsaxe skal aktivt søge indflydelse på hovedstadspolitikken.

Letbanekaos og ukendte ekstraregninger

En velfungerende og effektiv infrastruktur er en af de vigtigste forudsætninger for, at Hovedstaden fungerer for både borgere og virksomheder.

Jeg glæder mig derfor til næste sommer. Da åbner Metro Cityringen med 17 nye stationer. De følges i 2020 op af Nordhavns metrolinjen og i 2024 af Sydhavns metrolinjen. Med den udvidede metro vil millioner af passagerer dagligt komme rundt i byen, hurtigt, nemt og miljøvenligt. Og heldigvis tales der nu igen om en metroforbindelse mellem København – i øvrigt fra Brønshøjlinjen, som er en helt naturlig forbindelse for den kommende metro fra Gladsaxe – til Malmø. Lad os komme hurtigt videre med *mere* metro – også i og omkring Hovedstaden.

Men jeg glæder mig ikke til sommeren 2024. Da skal vi køre i sporvogn langs Ring 3. "Vi står sammen om letbanen" har regionsrådsformand og borgmestre i letbanesamarbejdet proklameret. Hvad de ikke nævner er, at letbanen kommer til at skabe trafikale katastrofer fra dag 1, når anlægsarbejdet med at forberede skinnerne går i gang. Og når først skinnerne ligger der, vil

folk, der skal krydse ring 3 i fremtiden blive lukket inde af sporvogne, som hvert 2½ minut skal passere.

Som det også senest er blevet dokumenteret af DR1 programmet "Kontant" kender vi slet ikke den reelle pris på Hovedstadens Letbane. 6,2 mia. kr. anføres som anlægsprisen i 2017 priser. Den pris tager imidlertid udgangspunkt i et tæt skrabet projekt med store tillægspriser for de ekstra ydelser, som hver enkelt kommune nødvendigvis ender med at skulle tilkøbe. Dertil kommer de store udgifter til ledningsomlægninger.

Hertil kommer de næsten altid forventelige budgetoverskridelser.

Konservative i Gladsaxe har – som i øvrigt også Konservative i Lyngby-Taarbæk – hele tiden ment, at Letbanen er en forkert beslutning, og at letbanen ud over de ovennævnte problemer også har den klare ulempe, at banen er teknologisk forældet allerede den dag, hvor den indvies.

Folketinget hjalp os desværre ikke med at sætte en stopper for projektet, på trods af, at flere partier som Konservative havde deres tvivl om fornuften af endnu en letbaneløsning. Med tanke på de store bekymringer for om offentlige anlægsinvesteringer risikerer at føre til en overophedning af økonomien, ville det efter min mening have været klogere at lave den rigtige fremtidssikrede løsning – nemlig en metro – på et lidt senere tidspunkt, når det blev økonomisk opportunt. I stedet kunne man så nu bruge nogle af anlægsmillionerne til bl.a. skoler, dagtilbud og idrætsanlæg, mens moderne, fleksible hurtigbusser – gerne i eget tracé – kunne løse de umiddelbare infrastrukturudfordringer.

Men sådan bliver det som bekendt ikke.

Vi vil dog fortsat kæmpe for - i det omfang, det er muligt - at minimere de uheldige konsekvenser af flertallets beslutning. Det gør vi, fordi vi tager ansvar.

Den konservative generationskontrakt og FNs verdensmål

Vi konservative tror på kontrakten mellem generationerne. Det betyder, at vi skal give samfundet og miljøet videre til næste generation i samme eller meget gerne bedre stand, end vi selv modtog det.

Det er derfor også god konservativ politik at investere i klima- og miljøforbedringer. Samtidig kan det betale sig – også for Gladsaxe.

Vi ønsker, at Gladsaxe skal være foran blandt de fremmeste af landets kommuner, når det gælder klima-, miljø-, og forsyningspolitikken og herigennem fremadrettet bidrage til bæredygtig vækst og velfærd.

Regeringen præsenterede i marts 2017 sin handlingsplan for Danmarks opfølgning på FN's verdensmål for bæredygtig udvikling. Under overskriften "Vi skal løfte i fællesskab" opfordrer Regeringen alle samfundets aktører, herunder både staten, civilsamfundet, virksomheder og forsknings- og videns institutioner såvel som kommuner og regioner til engageret opfølgning på og gennemførelse af verdensmålene.

Det er glædeligt at se, at danske virksomheder i stigende grad tager FN's verdensmål for bæredygtighed til sig. De har indset, at man på samme tid kan skabe nye markeder og bane vej for en bedre verden. FNs verdensmål er ikke noget fjernt og luftigt, men starter med beslutninger og konkrete tiltag i det nære og i det lokale, hvad enten hverdagen leves i Gladsaxe, i Glasgow eller i Guangzhou. Derfor er vores lokale Gladsaxestrategi for bæredygtig vækst og velfærd et godt værktøj til at sikre, at også Gladsaxe i samspil og partnerskab med kommunens virksomheder er en aktiv del af denne proces, som naturligvis indeholder store og langsigtede mål, men så afgjort også vigtige detaljerede mål for dagligdagens udfordringer.

Gladsaxestrategien og FNs verdensmål skal også ses som pejlemærker i direkte sammenhæng med de beslutninger og den prioritering og konkretisering, der finder sted i forbindelse med udformningen af de konkrete politikområder og ikke mindst de årlige budgetforhandlinger. I politikkerne skal vi f.eks. sikre kvalitetsuddannelse for vore børn og unge, erhvervsudvikling og jobvækst, lokal sammenhængskraft og sundhed og trivsel - alle elementer, der spejles i verdensmålene, og som udmøntes helt lokalt.

Alt sammen i en grøn, klimavenlig og levende by. Vi vil beskytte grundvandet, vi vil sikre vores vandforsyning, have effektiv spildevandsudledning, vi vil nedsætte udledningen af CO₂, og tilrettelægge en effektiv affaldshåndtering. Vi ønsker, at energiforbrug og produktion i Gladsaxe skal være 100 % baseret på vedvarende energi i 2035.

Og så er vi tilbage ved, hvor vi startede: "Det grønne Gladsaxe".

Vi ønsker at pleje og beskytte naturen og naturområderne i Gladsaxe og skabe et mere varieret plante- og dyreliv. Vi vil være med til at udvikle en ambitiøs træpolitik, hvor vi skal undgå at fælde de store, gamle træer, og altid sikre merplantning af mange flere nye træer overalt i kommunen. Gladsaxe skal være mere grøn, og vi skal have en god vandkvalitet i vore vandløb og i Bagsværd Sø.

Når der om 100 år forhåbentlig stadig afholdes Grundlovsmøder i Aldershvileparken – såvel som overalt i Danmark, skulle man gerne tænke tilbage på dagens beslutningstagere og sige, "hvor var det godt, de fik vendt skuden i tide".

Det er den generationskontrakt, vi alle må og skal leve op til – i det store såvel som det små – i Gladsaxe, i Danmark og i Verden.

Fortsat God Grundlovsdag!

5. juni 2018